

Kopstukken uit de Nederlandse toetswereld

Prof. dr. Marieke (M.F.) van der Schaaf

Education is the most powerful weapon for change

■ Harry Molkenboer

Ing. H.F.A.M. Molkenboer MEd is master Toetsdeskundige, eigenaar van Bureau voor Toetsen & Beoordelen en is redactielid van Examens. E-mail: harry.molkenboer@toetsen-beoordelen.nl

■ Jan Jacobs

Ir. J.W.J. Jacobs is Adviseur Onderwijs en Examinering binnen Yuverta en is redactielid van Examens. E-mail: j.jacobs@yuverta.nl

In de periode 2007-2012 zijn in Examens, tijdschrift voor de toetspraktijk twaalf portretten gepubliceerd van ‘Kopstukken uit de Nederlandse examenwereld’. Het waren portretten van Nederlanders die een bijzondere plaats innemen in de wereld van toetsing en examinering. Nu vijftien jaar verder is de redactie gestart met een nieuwe serie portretten van ‘Kopstukken uit de Nederlandse toetswereld’. We hebben veel nieuwe Kopstukken!

In deze uitgave van Examens het interview met ons tiende kopstuk prof. dr. Marieke (M.F.) van der Schaaf. We spraken Marieke op 15 mei online.

Van jongs af aan ben ik gefascineerd door alles wat met leren en ontwikkeling te maken heeft. Al op de basisschool dacht ik na over het grote

Wie ben je?

Werk, opleiding en promotie

“Onderwijs en leren zijn mijn passie, omdat het kansen en vooruitgang biedt aan mensen en de maatschappij. Als onderwijswetenschapper in hart en nieren (afgestudeerd aan de Universiteit Utrecht in 1997, cum laude) en voormalig opleidingsdirecteur bij de masteropleiding Onderwijswetenschappen aan de Universiteit Utrecht ben ik sinds 2018 directeur van het Utrecht Center for Research and Development of Education in het Onderwijscentrum van het UMC Utrecht. Mijn leerstoel richt zich op onderwijs en ontwikkeling van het onderwijs in het gezondheidszorgdomein.

Prof. dr. Marieke (M.F.) van der Schaaf

re geheel en hoe en waarom we leren. Onderwijsleerprocessen zijn boeiend omdat, wanneer goed uitgevoerd, dit kansen creëert en mensen vooruithelpt. We zijn voortdurend in ontwikkeling en aan het leren, en ik wil begrijpen hoe en waarom dit gebeurt, en hoe we leren op een positieve manier kunnen stimuleren.

Tijdens mijn studie had ik verschillende relevante bijbanen, zoals bij de Onderwijsinspectie. Na mijn afstuderen startte ik als junior docent en junior onderzoeker aan de Universiteit Utrecht en heb ik met mijn promotor een NWO-aanvraag (NWO: Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek, red.) geschreven om een promotietraject te kunnen starten. In die jaren heb ik veel scholen door het hele land bezocht en veel onderwijs gegeven. Tijdens die periode kwam ik ook in aanraking met onderwijs in de gezondheidszorg, dat voor een groot deel uit werkplekleren bestaat. Ik zie dat als een enorm interessante sector om als onderwijswetenschapper aan bij te dragen. De pendeling tussen theorie en praktijk/professie en de co-constructie van innovaties zie je terug in het vervolg van mijn onderzoekslijn naar feedback en portfolio's.

Mijn promotieonderzoek (2005, cum laude, promotoren: prof. Karel Stokking en prof. Nico Verloop) was getiteld: *Construct validation of teacher portfolio assessment. Procedures for improving teacher competence assessment illustrated by teaching students research skills*. Daarin stond constructvalidering in het beoordelen van docentcompetenties met een portfolio centraal. Hoe kun je verschillende bewijsstukken voor docentcompetenties over langere tijd verzamelen? Welke psychometrische en edumetrische kwaliteitseisen zijn daarbij relevant? En hoe beïnvloeden opvattingen en gedrag van beoordelaars de beoordeling? (Zie bijvoorbeeld Van der Schaaf et al., 2008, red.). De portfolio's waar toen mee werd gewerkt, waren nog op papier maar het overkoepelende vraagstuk is nog steeds actueel.

Een vervolgonderzoek dat ik heb opgezet (NWO, 2004-2010), was gericht op de ontwikkeling en beoordeling van algemene vaardigheden van leerlingen in het voortgezet onderwijs met een digitaal portfolio. Uitkomst was dat het voeren van mondelinge feedbackgesprekken over het portfolio de opvatting van leerlingen over de bruikbaarheid van verkregen feedback kan verbeteren in vergelijking met leerlingen die enkel schriftelijke feedback krijgen. Ook bleek dat feedbackgesprekken die interactief van aard zijn (veel uitwisseling tussen studenten en docenten) bij leerlingen meer uitingen van leeractiviteiten ontlokken die van belang zijn om reflectief om te gaan met de verkregen feedback. We hebben verschillende prompts ontwikkeld om het leren van feedback in portfolio's te stimuleren. Het was een privilege hierin samen te werken met collega assessmentdeskundigen zoals Liesbeth Baartman en Frans Prins (bijvoorbeeld Van der Schaaf et al., 2012).

Vervolgens heb ik bovengenoemd onderzoek naar het leren en beoordelen van digitale portfolio's uitgebreid met onderzoek naar het leren van digitale data in de vorm van learning analytics. Ik heb een Europese studie uitgevoerd met 11 instellingen in 8 landen, gericht op het bevorderen van werkplekleren met behulp van een digitaal portfolio en learning analytics (EU-FP7 project WatchMe). Doel was het stimuleren van de professionele ontwikkeling van toekomstige artsen, dierenartsen en leraren, middels feedback en assessment op de werkplek, met behulp van een digitaal portfolio. Het was (en is) een voorrecht samen te werken met experts op professionele ontwikkeling en assessment zoals Jan van Tartwijk, Eric Driessen en Bert Slof. We hebben inzicht gekregen in het type feedback dat relevant is en hoe dat het beste gevisualiseerd kan worden in een learning analytics dashboard (bijvoorbeeld Van der Schaaf, 2019; Van der Schaaf en Slof, 2023).

In een recente studie in Utrecht werken we

volgens dezelfde principes om de studiemotivatie en het studeergedrag van studenten in hoger onderwijs te bevorderen middels feedback en reflectie die worden gestimuleerd door learning analytics (THERMOS-project). Studenten maken middels een vragenlijst een zelfanalyse over hun studeergedrag. Ze krijgen hierop in het dashboard feedback en ontvangen tips om hun studeergedrag te verbeteren. Studenten kunnen ook met tutores in gesprek gaan over hun zelfanalyse en mogelijke verbeteringen. We laten zien hoe op deze wijze zelfregulatie van studenten kan worden gestimuleerd en passende ondersteuning en begeleiding kunnen worden geboden. Dit onderzoeks- en innovatieproject wordt succesvol uitgevoerd door promovendus Lars de Vreugd (bijvoorbeeld De Vreugd et al., 2023).

Andere innovaties in nieuwe vormen van assessment zijn terug te vinden in onderzoeken die we met het team van VQuest in het Universitair Medisch Centrum Utrecht (UMCU) doen. VQuest is een programma gericht op het toetsen met digitale beelden en wordt veelal in de radiologieopleidingen gebruikt. We hebben bijvoorbeeld aangetoond hoe je op valide wijze met digitale 3D beelden, die je kunt roteren, verplaatsen et cetera, kunt toetsen. Daarmee wordt toetsing nog authentiek en gelijkwaardig aan de werkcontext. Ik heb twee proefschriften op dit terrein begeleid (bijvoorbeeld Ravensloot et al., 2015).

Ook ben ik trots op het mooie werk over feedback in interactie in interprofessionele werkcontexten en het leren van feedback van patiënten in de zorg. Dit zijn innovatieve onderwerpen van de promotietrajecten van Claudia Tielemans en Charlotte Eijkelboom (gepromoveerd in 2023). Hieraan werk(te) ik samen in een prachtig team met feedbackexpert Renske de Kleijn, Joost Frenkel en Tineke Westerveld. Ook het mooie proefschrift in wording van Lieselotte Postmes, die onder meer onderzoek doet naar de werking van

rubrics bij beoordelingen, past in dit rijtje. In al deze studies staan de interactie en context van feedback voorop, evenals het belang van de verschillende perspectieven van waaruit naar feedbackinformatie kan worden gekeken. Ik zie er enorm naar uit dit werk met elkaar verder te brengen.

In al deze werkzaamheden was en is de essentie van beoordelen voor mij het proces van het verzamelen, interpreteren en gebruiken van data over leerprocessen die als doel hebben het leren te bevorderen. Daarbij is interactie tussen verschillende stakeholders met verschillende perspectieven (bijvoorbeeld de feedbackgebruiker en de feedbackgever) van belang en moeten we goed oog hebben voor de gebruiker van een assessment. Immers, beoordeling kan enkel bijdragen aan het leren als de toetsing als constructief wordt ervaren en de lerende de (regulatie)vaardigheden en mogelijkheden heeft om zich te kunnen ontwikkelen op basis van de data. Een recent proefschrift waarin dit prachtig is uitgewerkt is van Lonneke Schellekens, die ik mede heb begeleid, getiteld: *Assessment to support student learning in higher education. From theory to practice* (promotorenteam met Wim Kremer, Harold Bok en Cees van der Vleuten)."

Valideren van examens

"In 2014 hebben Brenda Zandsteeg en ik in Examens (2014-1, red.) een artikel geschreven over het valideren van examens. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat volgens Messick, Kane en Cronbach valideren uit een keten van beweringen bestaat, waarbij elke bewering van afdoende bewijs moet zijn voorzien. Deze benadering is internationaal aanvaard als state-of-the-art voor het valideren van examens. Dat elke bewerking van voldoende bewijs moet zijn voorzien steunt op de 'argument based approach' van Toulmin. Met elkaar vormen ze bewijs voor validiteit.

Ik verzorgde in Utrecht op de universiteit ook cursussen met betrekking tot assessment en evaluatie op basis van dit raamwerk, met aandacht voor evidence for validity, om te komen tot het ontwikkelen van toetsen. Het vraagstuk van valide assessments zie ik dus in een context van een groter geheel. Hoe leren studenten, maar ook professionals zoals artsen en verpleegkundigen in de context van hun opleiding en organisatie en hoe kan assessment een positieve impact hebben op leren.”

CaREducation en adaptieve expertise

“In mijn onderzoeken, en die van mijn promovendi, richten we ons binnen het UMCU sterk op de ontwikkeling van professionals van de toekomst die flexibel zijn en zich kunnen aanpassen aan nieuwe situaties. Hierbij is constructieve feedback cruciaal in zowel werk- als leeromgevingen. Mijn oratie (2020) heb ik niet voor niets als titel gegeven *CaREducation; Zorg, Onderzoek en Onderwijs* (Care, Research en Education) zijn met elkaar verbonden.

Alleen een zeer sterke verbinding tussen deze drie maakt dat we samen de professional van de toekomst kunnen opleiden. Het staat ook voor het evenwicht tussen de drieslag van Bie-sta namelijk de kwalificerende, socialiserende en personaliserende waarden in onderwijs en opleiding; op wat je als aankomend professional nodig hebt om je te kwalificeren voor je vak; dat wat je moet weten en kunnen. En op socialiseren, het gaan participeren in de cultuur van je beroepsgroep en de organisatie en op de ontwikkeling van de persoon achter de professional (subjectificatie). Ik wil bij de studenten en professionals een beweging op gang brengen richting de toekomst, hen aanjagen agency te ontwikkelen waarna ze voldoende baggage hebben om zichzelf en de leer- en werkomgeving verder te (blijven) ontwikkelen.

Onze lange traditie gericht op het verwerven en behouden van individuele deskundigheid binnen één vakgebied is niet langer houdbaar gezien de nieuwe uitdagingen waar professionals voor staan. De vraag waartoe we opleiden

heb ik gedefinieerd als ‘Thoughtfulness’. Dit betekent bedachtzaamheid; vanuit je deskundigheid met aandacht, in interactie met de ander en je omgeving handelen, bijvoorbeeld samen met de patiënt, je collega of nieuwe technologieën. Processen in ons denken en doen achter deze visie die bevorderen dat we proactief kunnen inspelen op de veranderende omgeving, vat ik samen als ‘Adaptieve expertise’, een term die is ingebed in een lange internationale onderzoekstraditie naar Expertiseontwikkeling. ‘Adaptieve expertise’ stelt je in staat nieuwe situaties flexibel tegemoet te treden en een leven lang te leren. Je bent deskundig en sensitief in het begrijpen van de omgeving en tegelijkertijd flexibel en aanpassend bij veranderingen in die omgeving. Het hele vraagstuk van assessment zie ik dus in dat grotere geheel. Adaptieve expertise vormt dan ook het hart van onze visie op onderwijs en opleiden in het UMCU.”

Nevenactiviteiten

“Mijn nevenactiviteiten zijn niet toevallig vooral gericht op leren en ontwikkelen, want dat is zoals gezegd de basis voor ontwikkeling en het op gang brengen van beweging richting de toekomst. Verschillende van mijn nevenfuncties zijn gerelateerd aan onderwijsonderzoeksprogramma’s van ZonMW, het Nationaal Regie Orgaan Onderwijsonderzoek en NVMO (Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs, red). Ook ben ik associate editor van het tijdschrift *Advances in Health Sciences Education*. Met veel plezier heb ik zeven jaar een bestuursfunctie bekleed als lid van de raad van toezicht van de CVO-scholengroep in de provincie Utrecht. Daar heb ik de commissie Onderwijskwaliteit opgericht, die zich richt op versterking van de onderwijskwaliteitscultuur. Verder publiceer en presenteer ik met mijn collega’s veelvuldig over eerdergenoemde onderwerpen. Daarbij wil ik assessmentvraagstukken door een theoretische bril kunnen doorzien en de praktijk beluisteren, en dat weer langs theorie en methodologie leggen; pendelen noem ik dat. Dus open blijven kijken,

"Toetsing wordt in mijn visie steeds meer verweven met leren".

vanuit verschillende perspectieven. Dan zie je mogelijkheden van waaruit je vervolgens in dialoog met anderen iets kunt creëren en verbeteren; immers samen kom je verder."

Wat is je specialisme?

"Onderwijswetenschappen en daarbij richt ik me op onderwijsinnovatie in de gezondheidszorg; weten wat we doen en waarom, en wendbaar en innovatief zijn. Innovatief zijn niet als doel op zich maar een middel met betekenis voor het onderwijs. Deze gehele filosofie is ondergebracht in de strategie van onderwijs in het UMCU Utrecht, om de gezondheidsprofessional van de toekomst te ontwikkelen, genaamd De Nieuwe Utrechtse School. Daarbij liggen onder meer accenten op interdisciplinair en interprofessioneel leren, diversiteit en inclusievraagstukken, planetary health, artificial intelligence. Dergelijke topics vragen om een nieuwe visie op beoordelen; meer formatief van aard, ontwikkelingsgericht,

authentiek en in de context (bijvoorbeeld werkplekleren). Leren en beoordelen zijn zo steeds meer met elkaar verweven ('assessment as learning'). Edumetrie-vraagstukken op basis van constructive alignment speelden ruim voor het jaar 2000 en die lijken nu wederom actueel geworden te zijn. We onderzoeken of we andere vormen van assessment en feedback kunnen ontwikkelen in relatie met de ontwikkeling van adaptieve expertise. En tegelijkertijd moeten we medisch inhoudelijk gezien blijven werken aan de medische kennisbasis gedurende de gehele opleiding van basisarts tot en met specialist."

Hoe zouden we jouw brede expertise op toetsgebied mogen samenvatten?

"Die gaat vooral over feedback- en assessmentprocessen ten behoeve van de ontwikkeling van professionals tijdens en over het werk en assessments van studenten met open authentieke integratieve opdrachten en kwaliteitsvraagstukken daarop. We hebben het dan weer over de validiteit van assessments en de bewijzen die de validiteit ondersteunen. Zie het als een sociaal-ecologisch systeem van de lerende, het team en de supervisors en het ontstaan van een professionele assessmentcultuur daaromheen, waarin het normaal is om elkaar feedback te geven en te ontvangen. Dat gaat niet vanzelf. Bijvoorbeeld: in een interprofessioneel medisch team speelt vaak hiërarchie, wat de interactie tussen een verpleegkundige en een arts kan bemoeilijken. Het is belangrijk om dat te doorbreken om zo een open feedback en assessmentcultuur gericht op leren te realiseren. We hebben het dan over concept 'agency' op organisatie-niveau; dus leren en ontwikkelen in een groter geheel van de organisatie en de gelaagdheid daarbinnen."

Wat versta je onder toetsing en/of examinering?

"Toetsing is gericht op leren. Idealiter is toetsing een proces waarin evidentie wordt verzameld over en die gebruikt kan worden

voor stimuleren van het leren van de student (constructieve impact); een proces van interactie tussen stakeholders zoals een leerling en een docent, dat kan uitmonden in een score of verzameling van scores. De scores zelf zijn niet gelijk aan de prestatie of performance, het vraagt altijd om een interpretatie om daar een uitspraak over te kunnen doen. Alleen als de interpretatie van betekenis is in de ogen van de lerende kan het bijdragen aan leren. Dat betekent dat het belangrijk is dat studenten regie en autonomie hebben in hun studiegedrag. Iets dat we in het eerdergenoemde THERMOS-project van de grond willen krijgen.”

Hoe en wanneer ben je geraakt door toetsing?

“Als student-assistent en direct na mijn afstuderen heb ik diverse onderzoeken gedaan over de ontwikkeling van het studiehuis en naar praktijkopdrachten en profielwerkstukken, oftewel performance assessments. Mijn leidinggevende op dit onderwerp was Karel Stokking waarbij ik in 2005 promoveerde. De studies vonden in en met scholen plaats, gericht op de beoordeling van praktijkopdrachten en profielwerkstukken en hoe validiteit zo goed mogelijk kon worden geborgd bij complexe en divergerende opdrachtvormen. Ik hielp ook examencommissies bij het beoordelen van de kwaliteit van toetsing ten behoeve van bijvoorbeeld accreditaties en was later zelf lid en voorzitter van examencommissies. Dit draagt dan weer bij aan het duurzaam verbeteren van de kwaliteit van toetsing binnen de universiteit, oftewel het realiseren van een kwaliteitscultuur.”

Wie zijn jouw leermeesters geweest en wie beschouw je als voorbeeld in de toetswereld?

“Op beide vragen kan ik geen eenduidig antwoord geven, omdat dat er velen zijn, al wil ik wel graag de naam van Piet Sanders memoreren. Ik heb het voorrecht te werken in mooie teams van mensen rondom assessmentvraagstukken. Een van de teams is het

team Kwaliteitszorg in mijn eigen afdeling. Als ik een naam noem doe ik anderen te kort. Ik leer vooral dagelijks van de studenten en promovendi die ik begeleid en de collega's met wie ik samenwerk.”

Wat voor visie heb je op toetsing en hoe ziet die toekomst van toetsing er in jouw ogen uit?

“Toetsing wordt in mijn visie steeds meer verweven met leren. Het vindt meer plaats in de authentieke context en over de langere termijn, zodat het ontwikkeling kan stimuleren. Daarnaast zie ik een ontwikkeling in het beoordelen van teamperformance, in plaats van enkel individuele prestaties en de inzet van technologie bij toetsing zoals AI, learning analytics en het werken met digitale interactieve beelden. Toetsing wordt steeds functioneler ingezet, meer ‘on demand’ en in diverse contexten, zoals we op de werkplek zien. Daarmee wordt toetsing dus adaptiever en flexibeler. In onderzoek probeer ik deze innovaties te begrijpen en te stimuleren.”

Waar ben je het meest trots op?

“Op mijn kinderen, op mijn studenten, op mijn promovendi en op mijn zus die levens redt als arts.”

Wat zou je anders hebben gedaan?

“Niks, ik volg mijn hart en heb vanuit mijn intentie dingen goed proberen te doen met oog voor de medemens en context, al heb ik daar ongetwijfeld ook fouten in gemaakt.”

Welke boodschap heb je voor de lezers van Examens?

“*Education is the most powerful weapon for change*, een uitspraak van Nelson Mandela, die ik aan de binnenkant van mijn toga heb laten borduren. Het is mijn ruggengraat en het zit op mijn ruggengraat; mijn backbone dus.

Ten slotte een boodschap voor jullie mooie blad: Assessment is leren. En om dat te stimuleren, daar draagt Examens aan bij!” ■

Referenties

- De Vreugd, L., Jansen, R., van Leeuwen, A., & van der Schaaf, M. (2023). The role of reference frames in learners' internal feedback generation with a learning analytics dashboard. *Studies in Educational Evaluation*, 79, 101303.
- Ravesloot, C. J., Van Der Schaaf, M. F., Van Schaik, J. P., Ten Cate, O. T. J., Van Der Gijp, A., Mol, C. P., & Vincken, K. L. (2015). Volumetric CT-images improve testing of radiological image interpretation skills. *European Journal of Radiology*, 84(5), 856-861.
- Van der Schaaf, M. F. (2019). Electronic portfolios enhanced with learning analytics at the workplace. *Handbook of vocational education and training*, 1-20.
- Van der Schaaf, M., Baartman, L., & Prins, F. (2012). Exploring the role of assessment criteria during teachers' collaborative judgement processes of students' portfolios. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 37(7), 847-860.
- Van der Schaaf, M. F., & Slof, B. (2023). Feedback op de werkplek: De potentie van e-portfolio's met learning analytics. *Tijdschrift voor Hoger Onderwijs*, 41(1).
- Van der Schaaf, M. F., Stokking, K. M., & Verloop, N. (2008). Teacher beliefs and teacher behaviour in portfolio assessment. *Teaching and teacher education*, 24(7), 1691-1704.
- Van der Schaaf, M., & Wessels, H. (2014). Praktische opdrachten: Beoordelen om van te leren. *Cultuur+ Educatie*, 14(41), 10-25.

Gesignaleerd

18.000 praktijkexamens vallen uit, o.a. wegens no show en vergeten ID CBR 23-08-2024

Gemiddeld gaan 18.000 praktijkexamens (auto/motor/scooter/aanhanger) per jaar niet door, omdat de kandidaat niet kwam opdagen, zijn of haar ID was vergeten, de auto niet in orde was of anderszins. Het gaat om 2,4 procent van het totaal aantal geplande praktijkexamens.

Simpelweg niet op komen dagen gebeurt gemiddeld per jaar maar liefst 11.000 keer. Daarnaast vallen er nog zo'n 6.000 examens uit waar de kandidaat of rijkschool niets aan kan doen. Bijvoorbeeld wegens weersomstandigheden of ziekte van examiner, opleider of kandidaat. In totaal vallen per jaar gemiddeld 24.000 examens uit. Het CBR zocht dit uit op verzoek van de Koepel Rijopleiding en Verkeerseducatie (KRV).

In onderstaande grafiek is het totaal aantal niet afgenomen examens per maand te zien (bruto), het aantal examens dat niet doorging door toedoen van kandidaat of rijkschool (netto) en het aantal examens waar simpelweg niemand op kwam dagen (blauwe lijn). In de maand januari is een groot aantal geplande examens niet afgenomen. Dit heeft vooral met weersomstandigheden te maken. Examens die niet doorgaan wegens onvoorziene omstandigheden worden op korte termijn opnieuw ingepland.

Lees verder op:

<https://www.cbr.nl/nl/over-het-cbr/over/laatste-nieuws/nieuws/18.000-praktijkexamens-vallen-uit-o.a.-wegens-no-show-en-vergeten-id>

Toetsen met gesloten en open vragen

Interesse in trainingen gericht op het ontwikkelen van gesloten en open vragen, op het interpreteren van psychometrische gegevens en voor ondersteuning bij de ontwikkeling van itembanken?

Bureau voor Toetsen & Beoordelen helpt u verder!

- ✓ Altijd op maat en gebaseerd op gevalideerde richtlijnen.
- ✓ Met of zonder gebruik van het digitaal toetssysteem van de opdrachtgever.
- ✓ Eigen ontwikkelde vragen, toetsen en resultaten als basis, dus direct inzicht in eigen verbetermogelijkheden.
- ✓ Uitgebreide hand-outs als naslagwerk.
- ✓ Mogelijkheid tot verbetering van de eigen toetsen op basis van aanpassingen van o.a. basisontwerp, leerdoelen, toetsmatrijs en inrichting itembank.

Een geheel herziene opzet van de toetsing behoort ook tot de mogelijkheden. Wij werken hierin nauw samen met uw eigen medewerkers, waaraan wij alle kennis en inzichten overdragen. Wij blijven op afroep beschikbaar.

Dus op maat en flexibel tot op het bot! Interesse?

Neem contact met ons op voor de mogelijkheden, wij helpen u graag!

BTB BUREAU VOOR
Toetsen & Beoordelen

Pitruslaan 11 | 7534 JB Enschede
T 085 401 19 14 | M 06 53 67 47 03
bureau@toetsen-beoordelen.nl
www.toetsen-beoordelen.nl

